

Για το πρόγραμμα «Απόκτηση Ακαδημαϊκής Διδακτικής Εμπειρίας».

Μετά από μια πενταετία του προγράμματος ΕΣΠΑ 2014-20 «Απόκτηση Ακαδημαϊκής Διδακτικής Εμπειρίας» επιβεβαιώνονται απόλυτα οι [αρχικές εκτιμήσεις](#) πως «Πρόκειται για μια πρόταση πραγματική πρόκληση, όχι μόνο για τα «ακαδημαϊκά δεδομένα», αλλά και γενικότερα για τη νεολαία της χώρας μας που ψάχνει απεγνωσμένα για την επαγγελματική της αποκατάσταση. Μπορεί κάποιος να φανταστεί που οδηγούν το μισθό ενός απόφοιτου ΑΕΙ ή ακόμα ενός απλού εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα όταν προβλέπουν τέτοιους μισθούς για τους κατόχους διδακτορικού. Πρόκειται για συνθήκες παρόμοιες των 5μηνων απασχόλησης των ανέργων, που οδηγούν στην απόλυτη εξαθλίωση, σε «απασχολούμενους» πολλών ταχυτήτων, στην διάλυση των εργασιακών σχέσεων των διδασκόντων/ερευνητών στα ΑΕΙ.».

Το πρόγραμμα αυτό είναι μέρος του μωσαϊκού των ελαστικών μορφών απασχόλησης στα ΑΕΙ που περιλαμβάνει τους «Ακαδημαϊκούς Υποτρόφους», τους «μετακλητούς» διδάκτορες, που υπηρετούν στη Μέση Εκπαίδευση, την «αξιοποίηση» των ομότιμων καθηγητών, τις βραχυχρόνιες «επώνυμες έδρες», με «επιδότηση» από τοπικούς επιχειρηματικούς ομίλους, κ.ά.

Τόσο με τη φετινή προκήρυξη, όπως και με τις αντίστοιχες των προηγούμενων ετών, επιβεβαιώνεται ότι οι αυξημένες ανάγκες των Τμημάτων για μέλη ΔΕΠ καλύπτονται, όχι από θέσεις μόνιμου προσωπικού, αλλά από θέσεις προσωρινής-ανασφαλούς εργασίας περιορισμένων εργασιακών δικαιωμάτων, όπως αυτές των συμβάσεων έργου, όπου οι συμβασιούχοι συνάδελφοι αποκαλούνται όχι εργαζόμενοι αλλά «ωφελούμενοι»!

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα το Τμήμα Μουσειολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών που το μεγαλύτερο μέρος των μαθημάτων του προγράμματος σπουδών του (34 μαθήματα) θα καλύψουν συνάδελφοι που θα προσληφθούν μέσω της πρόσκλησης για απόκτηση ακαδημαϊκής εμπειρίας.

Στη φετινή προκήρυξη ενσωματώνονται δύο νέα στοιχεία στα κριτήρια επιλογής:

Το πρώτο στοιχείο αφορά στην μοριοδότηση του ερευνητικού έργου των υποψηφίων. Σύμφωνα με τις προκηρύξεις των περισσότερων ΑΕΙ αυτό που αξιολογείται πλέον δεν είναι το ερευνητικό έργο των υποψηφίων αλλά τα περιοδικά ή οι εκδόσεις στις οποίες αυτό δημοσιεύεται! Η «ποιότητα» των περιοδικών βασίζεται σε κατατάξεις από οργανισμούς (π.χ. Scimago). Η μοριοδότηση της ερευνητικής εργασίας με τη λογική «κουτάκια» που προσφέρουν οι πάσης φύσεως λίστες, απαξιώνει και υποβαθμίζει την ερευνητική εργασία. Κόποι χρόνων που μπορεί να αποτυπώνονται σε ερευνητικές μονογραφίες και βιβλία, αφανίζονται σχεδόν ή υποβαθμίζονται πλήρως ή αξιολογούνται όσο μια παρουσίαση σε συνέδριο ή ένα άρθρο με χαμηλή αξιολόγηση στις λίστες.

Το πρόβλημα αφορά στο σύνολο των επιστημονικών αντικειμένων, αν και γίνεται εντονότερο σε ερευνητικά αντικείμενα βασικής έρευνας, στις ανθρωπιστικές και στις κοινωνικές επιστήμες που χαρακτηρίζονται από έντονη διαφοροποίηση θεωρητικών ρευμάτων εντός τους. Στα κυρίαρχα ρεύματα, αντικειμενικά, αντιστοιχούν περισσότερα περιοδικά, περισσότερες αναγνώσεις, περισσότερες αναφορές και άρα οι προερχόμενοι από τα ρεύματα αυτά διαθέτουν περισσότερες δημοσιεύσεις σε περιοδικά με υψηλά σκορ στις λίστες. Ακολουθώντας αυτή τη λογική της αυστηρής «ποσοτικοποίησης» της ερευνητικής δουλειάς, τελικά κρίνεται η δημοσίευση σε περιοδικό με πολλές αναφορές (άρα στα περιοδικά των κυρίαρχων ρευμάτων εντός ενός επιστημονικού πεδίου) και όχι το περιεχόμενο και η ποιότητα της ερευνητικής δουλειάς. Οι επιτροπές αξιολόγησης, δεν χρειάζεται καν να δουν το ερευνητικό έργο (ούτε το abstract δεν χρειάζεται να διαβάσουν). Με ένα γρήγορο search

στις λίστες δόθηκε η λύση!!! Έτσι κρίνονται τα περιοδικά και όχι οι υποψήφιοι και το ερευνητικό τους έργο.

Υπενθυμίζουμε ότι σε μια σειρά από επιστημονικά αντικείμενα, κυρίως στις ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες και ιδίως στη νομική επιστήμη οι ερευνητικές μονογραφίες (διεθνείς ή και ελληνικές) είναι βασικό κριτήριο ακαδημαϊκής εκλογής και εξέλιξης, και ακόμα ότι σε μια σειρά επιστημονικά αντικείμενα σημαντικές θεωρούνται και οι επιστημονικές δημοσιεύσεις σε ελληνικά ακαδημαϊκά περιοδικά.

Το δεύτερο στοιχείο έχει να κάνει με τον επιπλέον διαχωρισμό μεταξύ νέων και νεότερων ερευνητών! Η “πριμοδότηση” με ένα συντελεστή 20% στην τελική μοριοδότηση όσων δεν είχαν υπογράψει σύμβαση με αυτό το καθεστώς τα προηγούμενα χρόνια παρουσιάζεται ως αν να αποκαθιστά την υποτιθέμενη αρχική στόχευση του προγράμματος, δηλαδή να δίνει δυνατότητα απόκτησης διδακτικής εμπειρίας σε όσους νέους επιστήμονες δεν είχαν μέχρι τώρα. Πρόκειται, όμως, για υποκρισία! Εξάλλου, το γεγονός και μόνο ότι για φέτος, όπως και όλο και περισσότερο κάθε χρόνο που περνά, μεγάλο μέρος του προγράμματος σπουδών διδάσκεται από συμβασιούχους διδάσκοντες, αποδεικνύει ότι **το πρόβλημα δεν είναι η έλλειψη διδακτικής εμπειρίας, αλλά η έλλειψη διδακτικού προσωπικού που θα υπηρετεί σε μόνιμες θέσεις, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των φοιτητών και των Τμημάτων.** Και αφού ούτε καν ως σκέψη δεν υπάρχει να προκληθούν άμεσα οι απαιτούμενες προς τούτου θέσεις -άλλωστε, ο αποδεδειγμένος στόχος είναι να επιταθεί η αναλογία μόνιμοι/συμβασιούχοι- η απόκτηση διδακτικής εμπειρίας μένει στον αέρα και καθίσταται μόνο προσωρινή και μερική επαγγελματική διέξοδος, κι όχι προπομπός για τη διεκδίκηση μόνιμης θέσης. Ας σημειωθεί, άλλωστε, ότι η συγκεκριμένη ρήτρα δεν αποκλείει από την πριμοδότηση όσους συμβασιούχους διδάσκοντες είχαν υπογράψει σύμβαση ως 407 ή πανεπιστημιακοί υπότροφοι, δηλ. δεν αμείβονταν με πόρους από το ΕΣΠΑ, αλλά με ιδίους πόρους των ιδρυμάτων ή κρατική χρηματοδότηση.

Στη βάση των παραπάνω:

- Καλούμε τους συναδέλφους, τους νέους επιστήμονες, να αντισταθούν με κάθε τρόπο στη συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων και στην υποβάθμιση των ακαδημαϊκών λειτουργιών και του πανεπιστημίου συνολικά.
- Απορρίπτουμε τα σχέδια κυβέρνησης – ΕΕ για εργαζόμενους πολλών ταχυτήτων, το πρόγραμμα μαθητείας, τα βμηνα απασχόλησης ανέργων, την εκμετάλλευση άμισθων διδασκόντων και υποψηφίων διδασκόντων.
- Διεκδικούμε άμεσες προκηρύξεις και διορισμούς τακτικού προσωπικού ΔΕΠ, τεχνικού και διοικητικού προσωπικού στα ΑΕΙ, στο ύψος των πραγματικών αναγκών, με πλήρη απασχόληση, κανονικές εργασιακές σχέσεις, και αξιοπρεπείς αμοιβές.
- Απαιτούμε γενναία αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία και την Έρευνα. Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών/ερευνητικών αναγκών από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Απορρίπτουμε την «ποσοτικοποίηση» της επιστημονικής έρευνας και την αποτίμησή της με βάση λίστες που καθορίζουν ποιες και σε ποια κατεύθυνση θα πρέπει να είναι οι επιτρεπόμενες ερευνητικές κατευθύνσεις.
- Καλούμε τους Συλλόγους ΔΕΠ να πρωτοστατήσουν στην οργάνωση της διεκδίκησης και για τους συμβασιούχους συναδέλφους, να πάρουν πρωτοβουλίες για τη συμμετοχή και εκπροσώπησή τους, να τους δεχτούν στις γραμμές τους.